

Põllumajandusministri määruse „Taimekaitsekoolituse programmi, taimekaitsekoolitusel käsitletavate teemade ja koolituse kestuse nõuded¹” eelnõu seletuskiri

I. Sissejuhatus

Põllumajandusministri määrus „Taimekaitsekoolituse programmi, taimekaitsekoolitusel käsitletavate teemade ja koolituse kestuse nõuded¹” kehtestatakse taimekaitseaduse § 79 lõike 6 alusel.

Määruse eesmärk on sätestada nõuded taimekaitsekoolituse programmi, taimekaitsekoolitusel käsitletavate teemade ja koolituse kestuse kohta. Seni kehtinud taimekaitsekoolituse programmi muutmise vajadus tuleneb eelkõige asjaolust, et liikmesriikidel on kohustus harmoneerida Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2009/128/EÜ, millega kehtestatakse ühenduse tegevusraamistik pestitsiidide säästva kasutamise saavutamiseks (edaspidi *direktiiv 2009/128/EÜ*) (ELT L 309, 24.11.2009, lk 71–86), riiklikku õigusesse. Eelkõige on vajalik täpsustada taimekaitsekoolitusel käsitlevaid teemasid ning sihtgrupe – turustaja, nõustaja ja professionaalne kasutaja –, kes ja mis ulatuses koolituse läbivad. Senini puudusid Euroopa Liidu õigusaktides taimekaitsekoolitust käsitlevad sätted, kuid taimekaitseaduses on need sätestatud liitumiseelsest perioodist. Seega ei toonud direktiivi harmoneerimine (taimekaitsekoolituse läbimise kohustus) kaasa uut kohustust, kuid ümberkorraldusi taimekaitsekoolituse sisus tuleb siiski teha.

Taimekaitseaduse § 78² kohaselt peavad taimekaitsevahendi turustaja, professionaalne kasutaja ja nõustaja olema läbinud taimekaitsekoolituse ning neil peab olema selle läbimist tõendav taimekaitsetunnistus. Taimekaitsetunnistus on dokument, mis tõendab, et isik võib turustada, osta ja kasutada kõiki taimekaitsevahendeid peale väga mürgiste. Taimekaitsetunnistuse väljastab Põllumajandusamet ja see kehtib viis aastat.

Taimekaitsekoolitust korraldab Põllumajandusameti heakskiidetud taimekaitsekoolituse programmi alusel täiskasvanute koolitusasutus (edaspidi *koolitusasutus*) täiskasvanute koolituse seaduse, kutseõppeasutuse seaduse ja taimekaitseaduse nõuete kohaselt. Koolitusasutus koostab taimekaitsekoolituse programmi, arvestades taimekaitsevahendi professionaalse kasutaja, turustaja või nõustaja ülesannetest ja vastutusest tulenevaid erisusi, ning esitab selle Põllumajandusametile heakskiitmiseks. Põllumajandusamet otsustab taimekaitsekoolituse programmi heakskiitmise või heaks kiitmata jätmise 20 tööpäeva jooksul taimekaitsekoolituse programmi saamisest arvates. Põllumajandusamet jätab taimekaitsekoolituse programmi heaks kiitmata, kui see ei vasta nõuetele.

Taimekaitsekoolitus lõpeb eksamiga. Koolitusasutus edastab Põllumajandusametile koolituse läbinud isikute andmed kolme tööpäeva jooksul eksami sooritamist arvates. Isikul, kes ei sooritanud eksamit, võimaldatakse teha korduseksam kolme kuu jooksul. Isik, kes ei sooritanud korduseksamit, läbib taimekaitsekoolituse uuesti.

Taimekaitsekoolitus koosneb aluskoolitusest ja täienduskoolitusest. Aluskoolitus läbitakse esmakordse tunnistuse taotlemise korral. Täienduskoolitus läbitakse uue taimekaitsetunnistuse taotlemise korral kolm kuud enne taimekaitsetunnistuse kehtivuse lõppemist. Taimekaitsekoolitusel on väga suur roll teadlikkuse kasvul taimekaitsevaldkonnas ning seeläbi taimekaitsevahendite kasutamise kaasnevate riskide

vähendamisel. Tarbijate ohutu ja tervisliku toiduga varustamisel on taimekaitsevahendite nõuetekohane kasutamine samaväärse tähtsusega kui taimekaitsevahendite toimeainete hindamis- ja heakskiitmise kriteeriumid ja taimekaitsevahendite turule lubamise reeglid. Ainult ohutuid, puhtaid ja keskkonnasõbralikke tootmismeetodeid kasutades saab tootja pakkuda tarbijate nõudmistele vastavaid kvaliteetseid tooteid.

Koolitusprogrammi koostamisel võetakse arvesse taimekaitsevahendi kasutaja, turustaja ja nõustaja erinevat rolli ja vastutust, võimaldades käsitletavatele teemadele erisugust rõhuasetust. Koolitavate jagamine erinevatesse sihtrühmadesse võimaldab asetada teemade rõhuasetuse lähtuvalt sihtgrupist, millest tulenevalt on võimalik näiteks turustajate koolitamisel keskenduda enam taimekaitsevahendite omadustele ja taimekahjustajate tundmisele ning vähem agrotehnikale. Kuna kõnealustel sihtgruppidel on taimekaitsevahendite kasutamisel erinev roll ja vastutus, siis ei ole otstarbekas korraldada neile koolitust kõikides valdkondades samas mahus.

Eelnõu ja seletuskirja valmistasid ette Põllumajandusministeeriumi taimetervise osakonna taimekaitse büroo juhataja osakonnajuhataja ülesannetes Evelin Hillep (625 6502, evelin.hillep@agri.ee) ning sama osakonna peaspetsialistid Tarvo Järve (625 6286, tarvo.jarve@agri.ee) ja Julia Viguro (625 6567, julia.viguro@agri.ee). Eelnõu juriidilise ekspertiisi tegi õigusosakonna peaspetsialist Raili Sillart (625 6229, raili.sillart@agri.ee). Keeleliselt toimetab eelnõu õigusosakonna peaspetsialist Laura Ojava (625 6523, laura.ojava@agri.ee).

II. Eelnõu sisu ja võrdlev analüüs

Eelnõu §-s 1 kehtestatakse määruse reguleerimisala, milleks on taimekaitsekoolituse programmi, taimekaitsekoolitusel käsitletavate teemade ja koolituse kestuse nõuete kehtestamine.

Eelnõu §-s 2 kehtestatakse taimekaitsekoolituse programmi nõuded. Taimekaitsekoolituse programmi märgitakse koolitusasutuse nimi, taimekaitsekoolituse sihtgrupp (taimekaitsevahendi professionaalne kasutaja, turustaja või nõustaja), taimekaitsekoolituse liik (aluskoolitus või täienduskoolitus), taimekaitsekoolitusel käsitletavate teemade kirjeldus koos iga teema käsitlemise kestusega taimekaitsekoolituse valdkondade kaupa, praktiliste tööde loetelu koos nende kestusega, taimekaitsekoolitusel kasutatavate õppevahendite loetelu. Koolitusasutus võib esitada taimekaitsekoolituse programmi osana taimekaitsekoolitusel teemasid käsitlevate isikute nimed, nende kvalifikatsiooni (taimekaitsealane haridus, erialane väljaõppe) ja töökogemus, taimekaitsekoolituse läbiviimise asukohta aadress ning taimekaitseseadme loetelu. Taimekaitsekoolitusel käsitlevate teemade kirjeldus koos iga teema käsitlemise kestusega taimekaitsekoolituse valdkondade kaupa ning praktiliste tööde kestus, taimekaitsekoolituse sihtgrupp, taimekaitsekoolituse liik on vaja esitada Põllumajandusametile selleks, et oleks võimalik hinnata taimekaitsekoolituse programmi vastavust käesoleva eelnõu §-des 3 ja 4 sätestatud nõuetele. Täiendavate andmete esitamine, nagu teemasid käsitlevate isikute nimed, kvalifikatsioon (taimekaitseharidus, erialane väljaõppe) ja töökogemus, taimekaitsekoolituse läbiviimise asukohta aadress, praktiliste tööde loetelu ning õppevahendite sh taimekaitseseadmete loetelu, on vajalik selleks, et tagada taimekaitsekoolituste ühtlane tase.

Eelnõu §-s 3 sätestatakse taimekaitsekoolitusel käsitlevate teemade minimaalne nimekiri. Minimaalse nimekirja kehtestamisel lähtutakse direktiivi 2009/128/EÜ lisast I. Teemad on jaotatud kolmeks valdkonnaks: taimekaitsevahendite, taimekaitsevahendite ja tööohutuse valdkond. Teemade valdkondadepõhine jaotus lubab paindlikult sätestada taimekaitsekoolituse kestuse nõuded nii, et see tagab kasutajatele, turustajatele ja nõustajatele piisavate teadmiste omandamise direktiivi 2009/128/EÜ I lisas loetletud teemadel, võttes arvesse koolitavate erinevaid rolle ja vastutust ning samal ajal toetab taimekaitsekoolituse ühtlase taseme säilitamist.

1. Taimekaitsevahendite valdkond

Esimene teema: kehtivad taimekaitsealased riigisisese, Euroopa Liidu ja rahvusvahelised õigusaktid; taimekaitsevahendite turustamisele, hoidmisele ja kasutamisele esitatavad nõuded. Õigusaktidest käsitletakse taimekaitsevahendite (erilist tähelepanu pööratakse turustamise mõistele, taimekaitsevahendite säästva kasutamise regulatsioonidele, integreeritud taimekaitse tegevuskavale), mahepõllumajanduse seadust, veeseadust, looduskaitse seadust ja kemikaaliseadust ning antakse ülevaade taimekaitsevahendite valdkonda reguleerivatest Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrustest: Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 1107/2009 (taimekaitsevahendite turulelaskmise kohta), Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 547/2011 (millega rakendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 1107/2009 seoses taimekaitsevahendite märgistamise nõuetega), Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 1907/2006 (REACH-määrus), Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 1272/2008 (CLP-määrus, mis käsitleb ainete ja segude klassifitseerimist, märgistamist ja pakendamist). Taimekaitsevahendite hoiukohale esitatud nõuded, hoiukoha ehitus, asukoha ja ehitusmaterjalide valik, hoiukoha suurus. Tuleb tähelepanu pöörata taimekaitsevahendite hoiustamise eripärastele kasutaja juures ja turustuskohas.

Teine teema: ülevaade turule lastud taimekaitsevahenditest, nende liigitamine kasutusotstarbe, toimemehhanismi, toimespektri ja ohuklasside järgi ning sobiva taimekaitsevahendi valiku põhimõtted ja rakendatud taimekaitseabinõu üle arvestuse pidamine – ülevaade turule lubatud taimekaitsevahenditest on kättesaadav Põllumajandusameti veebilehel.

Kolmas teema: taimekultuuride taimekahjustajad ja nende tõrjevõimalused – taimekultuuride (sh teravili, kartul, õlikultuurid, köögivilid, viljapuud, marjakultuurid, heintaimed, metsakultuurid ja dekoratiivpuud) haigused, kahjurid, umbrohud, erinevad tõrjemeetodid (näiteks kemikaalivabad tõrjemeetodid: bioloogiline, mehaaniline, agrotehniline jne; ning keemiline tõrjemeetod), resistentsus, I-taimekaitse, hea põllumajandustava, hea taimekaitsetava.

Neljas teema: taimekaitsevahendi pakend ja märgistus – milline teave peab etiketil olema, kuidas etiketti ja ohutuskaarti lugeda, etiketi ülesehitus. Tähelepanu tuleb pöörata sellele, kust otsida abi, kui pakendi märgistus muutub loetamatuks.

Viies teema: taimekaitsevahendi tühja pakendi, pesuvee, pritsimislahuse ning taimekaitsevahendi jääkide käitlemine – taimekaitsevahendite, jäätmeseadus, pakendiseadus.

Kuues teema: ebaseaduslik taimekaitsevahend, sellest tulenevad riskid ning meetodid selliste toodete tuvastamiseks – eelkõige tuleb koolitusel käsitleda võltsitud taimekaitsevahendite ja piraattaimkaitsevahendite turustamisest ning kasutamisest

tingitud võimalikke tervise- ja keskkonnoahte. Milline on risk eelnimetatud taimekaitsevahendi kasutajale ja sellise tootega kokkupuutujale, milles seisneb toiduohutuse ja keskkonna kahjustumise risk. Ebaseaduslike taimekaitsevahendite enamlevinud võltsimistunnused on puudulik teave toote märgistusel ning kaubamärkide ja etiketi hologrammide jäljendamine. Praktikas esinenud juhtumeid, kus kaubamärkide puhul on ilmnenu trükikvaliteedi-, kontrasti- ja värvivead ning kaubamärgi vale suurus. Pakendite puhul tuleb kindlasti tähelepanu pöörata ka partiinumbritele, mis on tavapäraselt tähtede ja numbrite kombinatsioon, näiteks PG.BN 438507.

Seitsmes teema: integreeritud taimekaitse põhimõtted – integreeritud taimekaitse (edaspidi ka *ITK*) põhimõtete järgimine on Eestis soovituslik 31. detsembrini 2013, aastast 2014 saab see kohustuslikuks kõigile professionaalsetele kasutajatele. Põllumajandusministeeriumi tellimisel korraldati 2009. aastal uuring, mille eesmärk oli välja selgitada intensiivse taimekasvatusega tegelevate põllumajandustootjate teadlikkus integreeritud taimekaitse põhimõtetest ja nende kasutamisest praktikas. Samuti sooviti uuringuga muu hulgas kindlaks teha ka taimekaitsevahendeid kasutavate isikute teadlikkus integreeritud taimekaitse põhimõtetega kokkusobivast internetipõhisest programmist (I-taimekaitse) ning tuvastada asjaolud, mis motiveeriks põllumajandustootjaid kõnealuseid põhimõtteid enam rakendama.

Uuringu tulemusel selgus, et teataval määral rakendatakse ITK põhimõtteid juba praegugi. Teatud hulk tootjatest teeb seda teadlikult (st nad on teadlikud ITK mõistest), kuid osa rakendab neid põhimõtteid ilma mõistet teadmata. Küsitletute teadlikkus internetipõhisest programmist I-taimekaitse osutus väheseks ja seda kasutanute hulk oli seetõttu veelgi väiksem. Üldlevinud arvamuse kohaselt motiveeriks põllumajandustootjaid kõnealuseid põhimõtteid enam rakendama parem teadlikkus ja teemakohased teadmised. Seega on asjakohane taimekaitsekoolitusel ITK-le eraldi tähelepanu pöörata. Käsitletakse integreeritud taimekaitse üldiseid põhimõtteid, mis keskenduvad taimekahjustajate leviku ennetamisele, seirele ja sekkumisele ehk tõrjele. Samuti on oluline tutvustada põllukultuuride ja sektoripõhiseid integreeritud taimekaitse suuniseid. Tutvustatakse Eestis toimivate ITK rakendamisel kaasaitavate infotehnoloogiliste lahenduste, nagu I-taimekaitse kasulikkust.

Kaheksas teema: ohutusnõuded taimekaitsevahendi kasutamisel, keskkonnoahtus, sealhulgas riskid sihtrühmavälistele taimedele, kasulikele putukatele, elusloodusele, bioloogilisele mitmekesisusele, joogiveele, valgaladele jt kaitsealadele ning asjakohased meetmed nende riskide vähendamiseks – tegevuste eesmärk on viia taimekaitsevahendi kasutamisega kasutajale, kõrvalseisjatele, sihtrühmavälistele looma- ja taimeliikidele, keskkonnale ja bioloogilisele mitmekesisusele, sealhulgas veeressurssidele kaasnev risk miinimumini.

2. Taimekaitseseadmete valdkond

Esimene teema: taimekaitseseadmete tüübid ja taimekaitseseadmete kasutamise võtted – käsitletakse Eestis kasutatavaid taimekaitseseadmete tüüpe ning nende kasutamisega kaasnevaid iseärasusi, erilist tähelepanu tuleb pöörata käes ja seljas kantavate seadmete nõuetekohasele kasutamisele ja nende kasutamisega seotud riskidele, kuna nende seadmetüüpide kasutamise korral on kasutajal taimekaitsevahendiga kõige suurem kokkupuude. Kõige tõhusamate töötlemistehnikate eelistamine, näiteks vähese kõrvalekaldega taimekaitsevahenditega töötlemise seadmete kasutamine eelkõige püstiste põllukultuuride puhul nagu viljapuude töötlemisel.

Teine teema: taimekaitseseadmete ettevalmistamine tööks ning taimekaitseseadmete toimimise kontroll, sealhulgas nende reguleerimine – antakse ülevaade tegevustest, mis on vajalikud taimekaitseseadme ja selle osade korrapärase toimimise tagamiseks.

Kolmas teema: taimekaitsevahendi töölahuse valmistamine ja kulunormi arvestamine – valdavalt praktiliste tööde teema, mille käigus saadakse praktilised teadmised ja oskused töölahuse valmistamiseks ja kulunormi arvestamiseks. Kindlasti peab eraldi käsitlema kulunormi mõjutavaid faktoreid – liikumiskiirus, sama tähistusega pihustiotsad, pumba rõhk jne. Selle teema all saab õpetada isikuid seadme kulunormiketast kasutama ja tutvustada töölahuse valmistamise põhimõtteid, et hoida ära töölahuse ülejääkide teket.

Neljas teema: taimekaitseseadme tehniline kontroll – pööratakse tähelepanu seadme ja selle osade toimimise regulaarse kontrolli vajadusele ning olulisusele. Seadme kasutaja tähelepanu tuleb pöörata sellele, et tehnilise kontrolli vahelisel ajavahemikul on vaja regulaarselt vahetada osasid, mis on selliste seadmete tõhusaks tööks esmatähtsad, näiteks pihustid, manomeetrid, filtrid, sõelad ja paakide puhastusseadmed, kuna üksnes tehniline kontroll ei taga korrapäraselt toimivat seadet – see on seadme kasutaja ülesanne. Tuleb tutvustada Eestis toimivat tehnilise kontrolli süsteemi ning selle läbiviijaid.

Viies teema: ohutusnõuded taimekaitseseadme kasutamisel, puhastamisel, hooldamisel ning hoidmisel – tegevuste eesmärk on viia taimekaitseseadme kasutamisega kasutajale, kõrvaliseisjatele, sihtrühmavälistele looma- ja taimeliikidele, keskkonnale ja bioloogilisele mitmekesisusele, sealhulgas veeressurssidele kaasnev risk miinimumini.

3. Tööohutuse valdkond

Esimene teema: taimekaitsevahendite mürgistuse sümptomid ja esmaabivõtted – taimekaitsevahendite kasutamisest tingitud ohud ning võimalikud ägedad ja kroonilised mõjud inimeste tervisele.

Teine teema: isikukaitsevahendid ja nende praktiline kasutamine – turulolevate isikukaitsevahendite ülevaade, kuidas saada teada, milliseid isikukaitsevahendeid tuleb kasutada: õige isikukaitsevahendi valimine, hoidmine, puhastamine ja praktiline kasutamine.

Kolmas teema: töötervishoiu ja tööohutuse nõuded – käsitleda tuleb selliseid teemasid nagu töötervishoiu ja tööohutuse seadus, töötervishoiu ja tööohutuse korraldus ettevõttes, tööandja kohustused ja töötaja õigused, töökoht ja töövahend, tööõnnetus ja kutsehaigus, töökeskkonna ohutegurid taimekaitsevahendite üldteema valguses, sh riskid inimestele ja selliste tegurite nagu suitsetamine riske suurendav mõju.

Eelnõu §-s 4 sätestatakse taimekaitsekoolituse kestus. Taimekaitsekoolituse aluskoolituse ja täienduskoolituse valdkonnapõhise minimaalse kestuse määramisel nõustaja, professionaalse kasutaja ning turustaja väljaõppeks on arvestatud nende erinevaid rolle. Kuna kõnealustel sihtgruppidel on taimekaitsevahendite kasutamisel erinev roll ja vastutus, siis ei ole otstarbekas korraldada neile koolitust kõikides valdkondades samal tasemel.

Praktiliste tööde kestus peab moodustama vähemalt 30 protsenti taimekaitsekoolituse kestusest. Kasutaja aluskoolituse minimaalne kestus on 960 min. Seega minimaalne praktiliste tööde kestus on $960 \text{ min} \times 30\% / 100\% = 288 \text{ min}$ ning $960 \text{ min} - 288 \text{ min} = 672 \text{ min}$ tuleb kulutada loengutele. Praktiline töö on aktiivne sõltumatu koolitusel osaleja

töö, mille tegemisel kasutatakse erinevaid meetodeid, materjale, töövahendeid ja muid vahendeid, näiteks kultuuride ja kahjustajate määramine, taimekaitsevahendi kulunormi arvestamine, töölahuse valmistamine, olemasoleva pritsi ettevalmistamine tööks, esmaabi osutamine lähtuvalt etteantud situatsioonist, ebaseadusliku taimekaitsevahendi tuvastamine jne.

Eelnõu §-s 5 nähakse ette määruse jõustumine 2013. aasta 26. novembril. Käesolev määrus jõustub 2013. aasta 26. novembril tulenevalt asjaolust, et direktiivi 2009/128/EÜ artikli 5 lõike 2 kohaselt on liikmesriigid kohustatud tagama väljaõppe I lisas loetletud teemadel ning kehtestama asjakohased õigusaktid hiljemalt 2013. aasta 26. novembriks.

III. Eelnõu vastavus Euroopa Liidu õigusele

Eelnõu koostamisel on arvestatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2009/128/EÜ, millega kehtestatakse ühenduse tegevusraamistik taimekaitsevahendite säästva kasutamise saavutamiseks, nõudeid.

IV. Määruse mõjud

Taimekaitseaduse 26. novembril 2013. a jõustuva redaktsiooni kohaselt peab taimekaitsekoolituse lisaks turustajale ja kasutajale läbima ka nõustaja. Nõustaja on Euroopa Liidu ühise põllumajanduspoliitika rakendamise seaduse § 75 lõikes 3 nimetatud isik, kellele on kutseseaduse alusel ja korras antud konsulendi kutse. Maamajanduse Infokeskuse 2009. a veebruari andmetel omasid kehtivat konsulendi kutsetunnistust 142 inimest. Taimekasvatuse valdkonnas tegutseb 23 ja loomakasvatuse valdkonnas 17 inimest, seega tuleb taimekaitsekoolitus läbida hinnanguliselt 40 nõustajal.

Eelnõu ühe mõjuna võib välja tuua ka teadlikkuse kasvu ebaseaduslike taimekaitsevahendite teemal, eelkõige nende kasutamisest tingitud ohtudest inimese tervisele ja keskkonnale. Vastava teemakäsitlemise taimekaitsekoolitusel näeb ette direktiivi 2009/128/EÜ lisa 1 lõige 2. Eestis on taimekaitsekoolituse läbimise kohustus kehtinud alates 2000. aastast, kui kehtestati Vabariigi Valitsuse 25. juuli 2000. a määrus nr 248 „Taimekaitsekoolituse programmid ning taimekaitsetunnistuse saamise nõuded ja tunnistuse andmise kord”. Ebaseaduslike taimekaitsevahendite teema ei ole seni taimekaitsekoolituse programmi teemade hulka kuulunud.

Eelnõu mõjutab taimekaitsekoolituse korraldajaid (kokku seitse juriidilist isikut), kes peavad kohanema uute taimekaitsekoolituse nõuetega, ning potentsiaalseid taimekaitsekoolitusel osalejaid, kelle jaoks koolituse kestus pikeneb.

Tabel 1. Taimekaitsekoolituse läbinud ja taimekaitsetunnistust omavate isikute arv aastate 2001–2011 lõikes

Isikute arv	Taimekaitsetunnistuse väljastamise aasta	Väljastatud/väljastatava taimekaitsetunnistuse kehtivuse aeg
1376	2001	2011
1168	2002	2012
604	2003	2013
340	2004	2014
548	2005	2015

304	2006	2016
217	2007	2017
311	2008	2018
230	2009	2019
250	2010	2020
1376	2011	2016

Allikas: Põllumajandusamet

V. Määruse rakendamisega seotud tegevused, vajalikud kulud ja määruse rakendamise eeldatavad tulud

Eelnõu määrusena kehtestamine ei too kaasa lisakulutusi riigieelarve vahenditest.

VI. Määruse jõustumine

Määrus jõustub 2013. aasta 26. novembril.

VII. Eelnõu kooskõlastamine, huvirühmade kaasamine ja avalik konsultatsioon

Määruse eelnõu esitati arvamuse andmiseks Põllumajandusametile. Eelnõu esitati kooskõlastamiseks Haridus- ja Teadusministeeriumile ning Keskkonnaministeeriumile. Keskkonnaministeerium ei kandnud ettenähtud tähtaja jooksul õigusaktide eelnõude kooskõlastamise infosüsteemi kirja eelnõu heakskiitmise või eelnõuga põhjendatult mittenõustumise kohta, samuti ei taotlenud kooskõlastamise tähtaja pikendamist. Teised ministeeriumid eelnõu kohta ettepanekuid ei esitanud, seega loetakse eelnõu Vabariigi Valitsuse 13. jaanuari 2011. a määruse nr 10 „Vabariigi Valitsuse reglement” § 7 lõike 4 kohaselt kooskõlastatuks. Samas edastas Keskkonnaministeeriumi metsaosakond meili teel kommentaari, mida võeti seletuskirja täiendamisel arvesse. Haridus- ja Teadusministeerium kooskõlastas eelnõu märkusteta, kuid esitas küsimusi eelnõu ja taimekaitseaduse § 79 kohta, millele on vastatud kirja teel.

(allkirjastatud digitaalselt)

Ants Noot

Kantsler